پاورقی

۶۳ خاطرات ۴۵۳ روز حضور در کاخ سفید

اتاقی که در آنجا اتفاق افتاد

جان بولتون / مشاورامنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

آغاز عشق بازی ترامپ ـ کیم

تـا قبل از رسـیدن مقام کـره‌ای، ترامپ کامـلاً هیجان زده بـود و جعبه‌های هدایای رسـمی کاخ سـفید (نظیر دکمه سردسـت) را که برای هیأت کره‌ای آمـاده شـده بـود، روی هم می‌چیـد. روی یکی از جعبه‌ها خط افتـاده بود و ترامپ با عصبانیت و فریاد به مادلین وسترهوت (منشی مخصوص خود) گفـت: «این جعبـه را داغـان کرده اید، فـوراً یکی دیگـر آماده کنیـد.» او در ادامه به عکاس رسـمی کاخ سـفید هم پرید و گفت: وقتی کیم یونگ چول وارد شـد، چند دقیقه عکس می‌گیری و فوراً اتاق را ترک می‌کنی. من هرگز ترامـپ را ایـن گونه مشـتاق و در عین حـال هیجـان زده و مضطرب ندیده بـودم. پنـس به من گفت «چـرا نمی آیی در دفتر من منتظـر بمانیم؟» که پیشـنهاد بزرگوارانه‌ای بود. هیچ یک از ما تصور نمی‌کردیم که تحویل نامه کیم جونگ اون به ترامپ بیشتر از چند دقیقه طول بکشد. من هنوز از اینکه از حضور در این دیدار کنار گذاشته شده بودم، در شوک و حیرت بودم اما نه بیشتر از پنس که از ناراحتی به خودش می‌پیچید ولی سعی می‌کرد چیزی به من بروز ندهد.

کیم یونگ چول رأس سـاعت یک و ۱۵ دقیقه به ورودی جنوبی اقامتگاه رئیس جمهوری در کاخ سفید رسید. کلی از کنار ستون‌ها او را به سمت اتاق بیضـی همراهـی کـرد. کلی بعداً بـه ما گفت که کیم بسـیار عصبـی به نظر می‌رسید و همین که وارد بال غربی کاخ سفید شدیم او یادش افتاد که نامه رهبر کره شـمالی برای ترامپ را در ماشـین جا گذاشته است. مترجم همراه او بلافاصله برگشـت تا نامه را بیاورد. تصور اینکه کیم در آن لحظات به این فکر می‌کرده که چگونه می‌خواهد به «جانشین بزرگ» (لقبی که رسانه‌های انگلیسی زبان معمولاً به رهبر کره شمالی می‌دهند) توضیح دهد که نامه‌اش را در ماشین جا گذاشته بود، جالب است. در دفتر معاون رئیس جمهوری ما در صفحه تلویزیون می‌دیدیم که خبرنگاران مستقر در گذرراه ساوت لان در جنوب کاخ سـفید مشـتاقانه تلاش می‌کنند تا بفهمند داخل ساختمان چه می‌گذرد. حداقل می‌توان گفت که زمان برای ما به سختی می‌گذشت. وقتی در دفتـر معـاون اول بودیم یک اتفاق جالب هم افتـاد؛ دان مک گان وکیل حقوقی کاخ سـفید وارد شـد و گفت دادن هدیه از سوی ترامپ به هیأت کره شمالی تقریباً به طور قطع به مثابه نقض تحریم‌های آن کشور خواهد بود. او گفت که ترامپ باید به طور موقت و برای مدت کوتاهی هم که شده تحریم‌ها را تعلیـق کنـد. البته همان گونه که خود مـک گان بارها به من گفته بود الان اینجا کاخ سفید دوران بوش نیست. دیدار کیم با ترامپ سرانجام ساعت دو و ۴۵ دقیقه پایان یافت. ترامپ و پمپئو به همراه کیم یونگ چول از اتاق بیضی خارج شدند و او را تا دم در همراهی کردند و سپس ترامپ هنگام برگشت به دفترش با خبرنگارانی که منتظرش بودند، صحبت کرد.

وقتـی که من و پنـس دیدیم کیم دفتر رئیس جمهـوری را ترک کرد، به اتاق بیضی برگشـتیم و کلی نسـخه اصلی و یک ترجمه ناجـور از نامه کیم جونگ اون را به من داد و گفت: «این تنها نسـخه‌ای اسـت که داریم.» نامه یک متن تبلیغاتی محض بود که احتمالاً توسط یک منشی یا کارمند دفتری در اداره تبلیغات سیاسی کره شمالی نوشته شده بود، اما با وجود این ترامپ آن را دوسـت داشـت و ایـن آغاز عشـق بـازی ترامـپ - کیم بـود. ترامپ و خانواده‌اش برای تعطیلات آخر هفته عازم کمپ دیوید (اقامتگاه تابستانی رئیس جمهوری) بودند و به‌صورت دسته جمعی به سمت بالگرد «مارین وان» کـه تـازه در محوطه کاخ سـفید فرود آمده بود، حرکـت کردند. ترامپ هنگام خروج از دفترش لبخندی زد و انگشـت شستش را به نشانه تأیید به من نشان داد.

بعد از اینکه ترامپ رفت، بقیه ما دوباره در دفتر پنس جمع شدیم. کلی و پمپئو ما را در جریان مذاکرات ترامپ با فرسـتاده کره شـمالی قرار دادند. کیم یونگ چول چیز جدید و متفاوتی درباره مواضع کره شمالی نگفته بود. روشـن بود که آنها به‌دنبال دریافت یک تضمین سیاسـی، قبل از موافقت با هرگونه اقدامی در زمینه خلع سـلاح هسـته‌ای هستند و به نظر می‌رسید ترامـپ هم تمایل دارد این تضمیـن را بدهد. نکته قابل توجه دیگر در این دیدار - همچون مذاکرات قبلی با کره شمالی - این بود که به نظر می‌رسید تحریم‌هـای اقتصـادی بـرای آنها در درجـه دوم اهمیـت قـرار دارد. اینکه تحریم‌های اقتصادی اهمیت بالایی برای کره شـمالی ندارد ممکن اسـت به این دلیل باشـد که آن کشـور از قدرت نظامی امریکا بیشـتر از فشـارهای اقتصـادی آن می‌ترسـد یا به احتمال زیاد نشـانگر این باشـد کـه تحریم‌ها آن گونـه کـه ما فکر می‌کنیم، مؤثر نبوده‌اند. کلی گفت؛ کره ای‌ها توانسـتند در این دیدار آنچه را که می‌خواسـتند درباره اقدام احتمالی ترامپ بدانند، بـه دسـت آوردند. ترامـپ در این دیدار گفته بود که قصـد دارد تمرین‌های نظامی مشترک با کره جنوبی را کاهش دهد و حتی سخنرانی طولانی ای هم دربـاره گران بودن این تمرین‌ها و هم تحریک آمیز بودن آنها کرده بود. این بدترین قسمت صحبت‌های او بود، چرا که کره شمالی اکنون از فرمانده کل ارتش امریکا شـنیده بود که قابلیت‌های نظامی ما در شبه جزیره کره صرفاً ابزاری برای مذاکره (و نه عملیات نظامی) هستند، موضوعی که ما قبلاً آن را تکذیب کرده بودیم.

دورنما

واشنگتن پست (امریکا):

تنهـا چهارمـاه قبـل از قتـل جـورج فلویـد که باعث اعتراض‌های سـه ماه گذشـته در امریـکا شـده اسـت، احمد آربـری هـدف تیرانـدازی یـک پـدر و پسـر سفیدپوسـت قرار گرفت و کشـته شـد. اما مرگ او با وجود اعتراض‌های اولیه، به فراموشـی سـپرده شد و هنوز عدالت در حق او جاری نشده است.

لیبراسیون (فرانسه):

بوریـس جانسـون دوباره مثل تابسـتان سال گذشته، شروع به هیاهو کرده و اروپا را بـا مهلتی ۳۷ روزه بـرای تجارت آزاد تهدیـد کـرده اسـت. اما معلوم نیسـت قصد واقعی او چیسـت، آیـا می‌خواهد بـا این جنجال‌ها امتیاز بیشـتری از اروپا بگیرد، یـا قصد دارد اروپایی‌ها را مقصر ناکامی‌ها جلوه دهد؟

دیلی صباح (ترکیه):

۳۰۰ نفـر از مهاجـران روهینگیایی که از کمپ‌هـای بنگلادش گریختـه بودند تا به میانمار دیپورت نشوند، بعد از ۷ ماه ماندن روی کشـتی، سـرانجام از سـوی اندونـزی پذیرفته شـدند. ۱۴ نفر از این مهاجـران، کـودک و ۱۸۱ نفر از آنان زن هسـتند. در ایـن مدت آنهـا در نزدیکی سوماترا لنگر انداخته بودند.

سران پنتاگون آماج تیرهای انتقادی ترامپ

رئیس جمهوری امریکا سران نظامی را متهم به جنگ افروزی به نفع اسلحه سازان کرد

وصال روحانی/ دونالد ترامپ از پنجشنبه گذشـته که نویسـنده مقالـه‌ای در نشریه آتلانتیـک فـاش کـرد، رئیـس جمهـوری امریکا به سـربازان کشـته شـده امریکایی بی‌احترامـی کـرده، در فاصله کمتـر از دو ماه تا برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری امریکا اوضاع تیره‌تری پیدا کرده اسـت. او به همین سـبب رو به اسـتراتژی جدیدی آورده و بـا متهـم کـردن سـران نظامـی کشـورش بـه جنگ افـروزی قصـد جلب آرای مخالفان جنگ را دارد.

به‌گزارش «سـی‌ان‌ان»، ترامـپ در روز دوشنبه در حمله تازه به نظامیان کشورش و روش‌هـای کاری آنهـا در گذشـته و حال حاضر گفت: سران ارتش از شرایط جنگی استقبال و حتی آن را زمینه چینی می‌کنند تـا بـه کارخانه‌هـای اسلحه‌سـازی کمـک کنند و پول هنگفتی را به جیب آنها و البته خودشان بریزند. ترامپ در نشستی خبری در کاخ سـفید نه تنها آثار منفی حرف‌های جنجالی هفته گذشـته‌اش را جمع و رفع و رجوع نکرد، بلکه گفت: «سـربازان سـاده، همگـی مرا دوسـت دارند امـا در پنتاگون، آنجا کـه طرح‌های بـزرگ نظامـی ریخته واجـرا می‌شـود با مـن خوب نیسـتند زیرا می‌داننـد کـه من روش‌هـای آنـان را نفی می‌کنم. آنها با قصد و نقشه قبلی جنگ راه می‌اندازند تا بتوانند میلیاردها دلار سـلاح را کـه در کمپانی‌هـا و کارخانه‌هـای جنگی تولید شده، به فروش برسانند.» به گزارش «سی بی‌اس نیوز» اظهارات ترامپ در این نشسـت آشـکارا ناقض ادعاهایـی بود که او در مـورد صحیح نبـودن محتوای مقاله چاپ شـده در آتلانتیک بیان کرده اسـت. در مقاله آتلانتیک فاش شده بود، ترامپ وقتی در سفر سال ۲۰۱۸ وی به پاریس، از او خواسته شد از گورستان سربازان کشته شده امریـکا در جنگ جهانـی دوم بازدید کند، ایـن سـربازان را احمق‌هایـی توصیف کرد که حقایق سیاسـی را نمی‌دانسته‌اند. پس از انتشـار این اظهارات در مقاله آتلانتیک یک ادمیرال نیـروی دریایی امریکا ترامپ را مورد سرزنش قرار داده و به بی‌احترامی به تمامی قربانیان جنگی این کشور متهم کـرده بود. پس از اظهارات دوشـنبه شـب ترامپ نیز جان کربی تحلیلگر امور سیاسی امریکا گفـت: «پس از آن همه تکذیبیه در قبـال مطالب نشـریه آتلانتیـک اظهارات جدیـد ترامـپ در مذمت سـران ارتش به مثابه تأیید واضح آن اظهار نظرها اسـت. این اتفاق در حالی روی می‌دهد که ترامپ بـه حضـور وسـیع و محکـم نظامی‌هـا در درگیری‌هـای خیابانی ایـن روزهای امریکا نیاز مبرم دارد و ژنرال مارک مایلی رئیس سـتاد مشـترک ارتش امریـکا گزارش‌های روز بـه روزی را در ایـن خصـوص بـه کاخ سفید می‌فرسـتد که همچون یک نقشه راه برای ترامپ به قصـد برون رفت از بحران فعلی است.»

AP

■ **رئیس ارتش: ما سیاسی نیستیم**

عـلاوه بـر ایـن اظهـارات، ترامـپ در ردیـف بودجه‌هـای تـازه کشـوری از حق و حقوق بسیاری از سران ارتش کاسته است. ارتـش امریـکا باوجـود درخواسـت‌های مکـرر مطبوعـات این کشـور بـرای اظهار نظر صریح پیرامون اظهارات بحران سـاز ترامـپ از این اقـدام اجتناب کرده اسـت اما گزارش‌ها حاکی از آن اسـت که سـران نظامی کوشـیده‌اند با جذب هر چه بیشتر سیاهپوسـتان بـه خدمـات و پسـت‌های نظامـی این فرضیه را کـه نظامیان امریکا بشـدت نـژاد پرسـت‌اند، منتفـی سـازند. مایلی هـم دیروز به گفتن ایـن عبارت در مواجهـه بـا روزنامه نـگاران در واشـنگتن اکتفـا کـرد: «باوجـود همـه حرف‌هـا و شایعه‌ها نوع فکر و عملکرد ارتش امریکا همیشـه فراحزبی و عـاری از گرایش‌های سیاسی و فقط در جهت حفظ منافع ملی بوده اسـت.» مایلی ماه گذشته هم تأکید کـرده بـود وارد جنگ انتخاباتـی ترامپ و بایدن نمی‌شود و حتی اگر آرای انتخاباتی آنها تقریباً برابر شـود، ارتش این را وظیفه خود نمی‌داند کـه در این خصوص اظهار نظـر و یک نفر از این دو را به‌عنوان رئیس جمهوری شناسایی و معرفی کند.

■ **۱۲ از ۱۰۰**

توهین‌هـای ترامـپ بـه نظامیـان کشـورش سـابقه دارد. در سـال ۲۰۱۶ کـه ترامـپ جمهوریخـواه بـا شکسـت دادن هیلاری کلینتون دموکرات وارد کاخ سفید شـد، توهین‌های مشـابه‌اش به‌جان مک کیـن سـناتور مسـن ایالت آریزونـا صدای عـده‌ای را درآورد، امـا او و حرف‌هایـش چنـان بـرای مـردم امریکا تازگی داشـتند کـه این مسـأله مانعـی برای پیـروزی‌اش ایجـاد نکرد. او در آن سـال گفت مک‌کین تبلیغـات دروغیـن بـرای خـود می‌کنـد و هرگز یـک «قهرمان جنگ» نبوده اسـت. امـا امروز که وضع ترامـپ متزلزل‌تر از هر زمانی اسـت، اهانت تازه وی به سـربازان قربانی شـده در جنگ‌ها می‌تواند برایش بسـیار گران‌تـر از اینهـا تمام شـود، تحت هـر شـرایطی ارتشـی‌های فعلی و سـابق چیـزی حـدود ۱۲ درصـد از کل آرای هـر دوره انتخابـات امریکا را بـه صندوق‌های رأی می‌ریزنـد و در رقابت‌هـای نزدیـک حتـی یـک ششـم ایـن میـزان هـم برای بـرد یـا شکسـت یـک مدعـی مقـام ریاست‌جمهوری کافی خواهد بود.

■ **ارتشی‌ها پای صندوق‌هـای رأی نمی‌روند؟**

به‌گـزارش نیویـورک تایمـز، شـاید اثر حرف‌های انتقادی ترامپ دلسـرد شـدن اکثـر نظامی‌ها و غیبت انبوهـی از آنان در انتخابـات مـاه نوامبر باشـد امـا در چنین وضعیتـی بایـدن را هـم نمی‌تـوان برنده بـزرگ چنیـن فرآینـدی دانسـت. البتـه ترامپ با یـک تیراندازی خطـای دیگر به سـمت اهداف پیش رو، جایگاه خود را در رقابـت نهایـی‌اش بـا بایدن در شـرایطی سسـت‌تر کرده است که بر اثر ضعف شدید در برخـورد با کرونـا و همچنین تظاهرات وسـیع مخالفـان تبعیـض نـژادی علیـه عملیات سـرکوبگرانه پلیس سفیدپوست ایـن کشـور و کشـیدن دامنه ایـن ماجرا به تظاهـرات هـر روزه در نقاطـی از امریـکا، اوضـاع تیـره‌ای در نظرسـنجی‌ها دارد و آشکارا با وجود افزایش نسبی محبوبیتش در برخـی مناطـق روسـتایی، همچنـان از بایدن عقب است.

■ **این جمله کم سابقه است**

تاریـخ نـگاران نظامـی هـم معتقدند تـا به حال کم سـابقه بوده کـه یک رئیس جمهـوری امریـکا در اظهاراتـش ارتش را که به هرحال تحت امر وی و وسـیله‌ای در دست او است، هدف حمله قرار دهد.

«انـدرو باسـه ویـچ» که سـابقه حضور در جنگ ویتنام را دارد و کتاب سیاسـی - نظامی «عصر توهم‌ها» را نوشـته اسـت، می‌گوید:«ترامپ چهار سال پیش از بسط ایـن ایده کـه نظامـی گرایی‌هـای افراطی امریکا همه را به ستوه آورده و به این روال باید پایان داد آرای فراوانی را در انتخابات کسب کرد اما اینک به همان ارتشی حمله می‌کنـد کـه به قـول خودش فقط وسـیله اجرای خواسـته‌های سیاسـتمداران است و از طـرف دیگـر ایـن را در سـال و ماهـی انجام می‌دهـد که قرار اسـت دوره جدید انتخابات برگزار شـود و این قطعاً به سود رقیب ترامپ است و نه خود او.»

اخراج، تبعید و بازداشت؛ سرنوشت سه زن مبارز بلاروس

زهره صفـاری/ آخرین بازمانده اتحاد سـه زن مخالـف رئیس جمهـوری جنجالی بـلاروس کـه حاضـر بـه خـروج از کشـور نشـد، به‌طرز مرموزی ربوده و ناپدید شد؛ موضوعی کـه واکنش آلمـان و انگلیس و هشدار اتحادیه اروپا به سران بلاروس را به همراه داشته و دردسر تازه‌ای را پیش روی «لوکاشنکو» قرار داده است.

به‌گـزارش «گاردیـن»، «ماریـا کولسنیکوا» ۳۸ ساله یکی از سه زنی است که رهبری معترضـان به نتیجه انتخابات ۹ آگوسـت بلاروس و آغاز ششـمین دوره ریاست جمهوری «لوکاشنکو» را به دست دارند. «اسوتلانا تیخانوفسکایا»، کاندیدای رقیـب رئیس‌جمهـوری و «ورونیکا تسـپکالو» دو زن دیگری هسـتند که برای پایـان بـه حکمرانـی ۲۶ سـاله لوکاشـنکو در بـلاروس بپاخاسـته و هـزاران نفـر از معترضان را به‌خیابان‌ها کشاندند.

«لوکاشـنکو» کـه بـا اتهـام تقلـب و دسـتکاری آرا روبه‌رو اسـت، حالا با ناپدید شـدن «کولسـنیکوا» جنجال تازه‌ای پیش روی خود می‌بیند. بنابر اعلام رسـانه‌های اوکراینـی ایـن زن ۳۸ سـاله کـه صبح دوشـنبه به‌همراه دو فعال سیاسـی دیگر در مرز اوکراین دیده شده پس از پاره کردن پاسپورتش، حاضر به خروج از کشور نشد امـا سـاعاتی بعـد گزارش‌هایـی از ربـوده شـدن او در شـهر «مینسـک» مطرح شد. به‌گفته شاهدان چند مرد سیاهپوش پس از گرفتن گوشـی همراه «کولسنیکوا»، او را بـه‌زور داخل یک مینی بوس انداخته و به محلی نامعلوم بردند.

پـس از این اتفـاق در حالی کـه معاون وزیر خارجه اوکراین در صفحه فیسبوکش نوشـت: «کولسـنیکوا» مقاومت موفقیت آمیـزی در برابـر اخـراج از کشـورش داشـت.» و همزمـان سـفارت اوکرایـن، حضـور همراهـان ایـن زن در خـاک ایـن کشور را تأیید کردند؛ سخنگوی گارد مرزی بـلاروس به «رویتـرز» گفت: «کولسـنیکوا بازداشت شده است. اما نمی‌توانم دقیق بگویم او کجاست.»

Skynews

باوجود ایـن اظهارنظر، پلیس هر گونه اطـلاع از سرنوشـت ایـن زن را تکذیـب کـرد. امـا باوجـود ایـن ابهامـات، تکذیب پلیس و سـکوت معنادار دولت لوکاشنکو، کارشناسـان ربـوده شـدن او را بخشـی از پروسـه سـرکوب معترضـان و پایـان جنبش‌هـای اعتراضی می‌داننـد. «داراگ مک دوول»، تحلیلگر اندیشـکده بلاروس معتقد است: «دولت سعی دارد با مسدود کـردن اینترنت و... شـرایط را تحت کنترل درآورد امـا واقعیـت آن اسـت کـه مـردم ترس‌شان از لوکاشنکو ریخته و او اقتدارش را از دسـت داده است. مهم نیست پلیس تا چه حد شـورش‌ها را سرکوب کند، مردم دیگر عقب نخواهند نشست.»

■ **واکنش هم پیمانان «کولسنیکوا»**

پیمـان مبـارزه بـا لوکاشـنکو پیـش از انتخابـات میـان سـه زن بلاروسـی بسـته شـد امـا وقتـی رئیس‌جمهـوری پیـروزی قاطعانه‌اش بـا ۸۰ درصـد آرا را اعـلام کـرد، به نوشـته «الجزیره» ابتدا «اسـوتلانا تیخانوفسـکایا» تحت فشـار «لوکاشـنکو» و همراهانـش مجبـور بـه تـرک کشـور و پناهندگـی در لیتوانـی شـد و مدتـی بعـد نیـز «ورونیکا سـپکالو» به همراه همسـر و فرزندانـش از اوکرایـن سـر درآورد. اما این خـروج اجبـاری مانع از مبارزاتشـان نشـد. پس‌ازوقایع‌اخیرنیز«تیخانوفسکایا»گفت: «به‌نظر می‌رسـد دولت می‌خواهد با نابود کردن رهبران مخالف، احزاب را مغلوب و سـرخورده کند.» در همین حال «سپکالو» نیز ضمن ابراز ناراحتی از حادثه پیش آمده برای «کولسـنیکوا» گفت: «شـرایط کشـور برای رهبران مخالف امن نیسـت؛ بخوبی می‌توانید ببینید که یا آنها زندانی هسـتند یا از کشور اخراج یا ربوده شده‌اند. لوکاشنکو رهبـران قدرتمند را به انزوا کشـانده و تنها در همیـن مدت کوتاه رهبـران دو حزب به زندان افتاده‌اند. همسـر من یکی از همین مخالفان است که با حکم ۱۵ سال حبس با قید وثیقه آزاد است.»

■ **هشـدار اروپـا بـرای آزادی زندانیـان سیاسی**

سرنوشـت نامعلـوم «کولسـنیکوا» ۳۸ سـاله عـلاوه بـر اینکـه جنبش‌هـای خیابانی را گسـترده‌تر کرده، «لوکاشـنکو» را با هشدارهای خارجی نیز روبه‌رو ساخته اسـت. به نوشـته «فرانس پرس»، آلمان و انگلیـس خواسـتار پاسـخگویی دولـت بـلاروس به اتفاق پیش آمـده برای فعال زن ایـن کشـور شـدند. «دومینیـک راب»، وزیـر خارجـه انگلیس در توئیتی نوشـت: «وضعیـت «کولسـنیکوا» واقعـاً نگـران کننـده اسـت. دولـت لوکاشـنکو بایـد او را در سـلامت کامـل بـه جایـگاه قبلـی‌اش بازگردانـد. آنهـا بایـد دسـت از سـرکوب معترضـان بردارنـد، زندانیان سیاسـی را آزاد کرده و مشـکلات با اپوزیسـیون‌ها را با مذاکره حل کنند.»

در همیـن حال «هایکو ماس» همتای او در آلمان نیز بـا محکوم کردن عملکرد دولـت بلاروس گفـت: «وضعیت این زن باید روشـن شـود و لوکاشـنکو باید هر چه زودتر زندانیان سیاسی را آزاد کند.»

ایـن اظهـارات در حالی اسـت که چند روز قبل اتحادیه اروپا نیز با باطل خواندن آرای انتخابـات بـلاروس، ایـن کشـور را تهدیـد به تحریم کـرده و خواسـتار آزادی همه زندانیان سیاسی شده بود.

روزی به نام مسعود

حسین میرزانیا
پژوهشگر
حوزه فرهنگ

یادداشت

احمدشـاه مسـعود در واپسـین مـاه تابسـتان در شـهریور ماه به دنیا آمد و در ماه شـهریور هم چشـم از جهان فرو بسـت. نزدیک بـه دو دهه از ترور او توسـط سـربازان مـرگ و تاریکـی (القاعـده و طالبـان) می‌گـذرد ولـی هنـوز نقـش و جایـگاه او در صحنـه معادلات افغانستان خالی است. افغانستان نزدیک به دو دهه بعـد از سـقوط طالبـان، همچنـان از ضعـف حکومـت مرکزی، امنیـت شـکننده، تجـارت موادمخـدر، اقتصـاد تخریـب شـده و اختلافات قومی و مذهبی در رنج است و گروه‌ها و شخصیت‌های افغـان نتوانسـته‌اند ثبـات، اقتدار، آرامـش و امنیـت فراگیر را به کشـور خـود بازگردانند. علت این ناکامی عـلاوه بر جنگ ویرانگر ناشـی از مداخلـه ارتش سـرخ در افغانسـتان و برآمـدن طالبان از دل اختلافـات افغان‌هـا بـا حمایـت قدرت‌هـای منطقـه‌ای و فرامنطقه‌ای در این کشـور؛ ناشـی از فقدان یک شخصیت ملی، استراتژیست و مورد وثوق و اجماع افغان‌ها است.

در ۱۹ سـالی کـه از تـرور احمـد شـاه مسـعود می‌گـذرد، بارها کارنامـه او بـه بحـث و بررسـی گذاشـته شـده و گاه انتقاداتـی از سـوی رقیبان یا مخالفانش مطرح شده اسـت اما فارغ از درسـتی یا نادرسـتی این نقدها، مسـعود جایگاهی فراتر از دیگر رقبایش داشـت که نمی‌توان بدان بی‌اعتنا بود، چرا که افغانسـتان بسیار نیازمنـد چنین مؤلفه‌هایی اسـت کـه غیبت آنها در ایـن دو دهه نتوانسـته تحولات افغانسـتان را به سامانی برسـاند. افغانستان میـان نیروهای بشـدت محافظـه کار و سـنت‌گرا و غرب سـتیز از سـویی و مدیـران غـرب نشـین بی‌خبـر از رنـج و نیازهـای مردم افغانستان گرفتار شده است و همین ضعف و فقدان نگرش ملی باعث تداوم حضور نیروهای مداخله گر منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در افغانسـتان شـده اسـت. احمدشـاه مسـعود بازیگری زیرک، هنرمنـد و مقتـدر در شـطرنج سیاسـی، نظامـی و فرهنگـی افغانستان بود. تولد و تربیت و رشد در خانواده‌ای نظامی و میهن پرسـت، تحصیلات آکادمیک و دانشگاهی، عضویت در جمعیتی مبارز و آشـنا با فرهنگ دینی مردم افغانستان، هوش و استعداد فردی مسعود، همه با هم از او یک عنصر خردمند و مدیری مؤثر و شایسـته سـاخت. مدیری که در نبرد با تجاوز سـربازان شوروی، پنجشیر را به دژ تسخیرناپذیر افغانستان مبدل می‌کند و در دوره پسـاجنگ سـرد و خروج نیروهای شوروی از افغانسـتان از تضاد منافع روسیه با رقیبانش برای نبرد با ارتجاع طالبان مدد می‌گیرد و بار دیگر پنجشیر تکیه‌گاه و خانه مقاومت او و یارانش می‌شود و در این میان منافع ملی محور و مدار تمامی تصمیمات اوست.

مسعود در نگاه به غرب نیز چنین نگرش و راهبردی برای خود دارد. از سـویی خطر جهانی تروریسـم القاعده و ارتجاع طالبان را به غربی‌ها گوشـزد می‌کند و به دعوت مسـئول سیاسـت خارجی اتحادیه اروپا به غرب سفر می‌کند و از سوی دیگر حضور و حمایت غـرب از نیروهـای ضـد طالبـان را در محـدوده تصمیـم و اختیار نیروهای افغان تعریف می‌کند و به یک تعامل و منافع مشـترک و دوطرفه بین نیروهای ملی افغانسـتان با جهان غرب می‌رسـد. فهم خردمندانه مسـعود در عدم غلتیـدن در دام «خودباختگی در مقابل غرب یا سـتیزه‌جویی با غرب و غرب سـتیزی» حکایت از شـناخت و تحلیل عمیق، درست و میهن دوستانه او داشت که دوسـتان و یـاران و رهروان راه مسـعود نبایـد از آن غفلت بورزند. افغانستان به ثبات، امنیت، صلح و تعامل اقوام با هم و با جهان نیازمند است اما تحقق این خواسته‌ها به اتخاذ سیاستی فراقومی (اعـم از فارس‌ها، پشـتون‌ها، ازبک‌ها، هزاره‌هـا و...) فرامذهبی (اهل سـنت یا تشـیع و...) مبتنی بر منافع ملی و تعهد به اجماع ملـی تـوأم با اقتـدار فراگیر در برخورد بـا تروریسـم و ناامنی دارد. در سـالروز فقـدان این قهرمان ملی و میـراث دار فرهنگ عدالت پـرور و آزادی جـوی مولانـا جلال‌الدیـن محمدبلخی، فردوسـی بزرگ، حافظ شـیرین سخن و سـعدی انسـان نواز انتظار می‌رود کـه نیروهـای وطن خـواه و توسـعه گرای افغانسـتان بـه تجربه و راهبردهای مسـعود دقت، تأمل و تدبر داشـته باشند و بتوانند بر بحران‌های مزمن و خسارت بار افغانستان غلبه کنند.

خاورمیانه

مختومه شدن پرونده «خاشقچی» در عربستان

گروه جهان/ دادگاه عربستان سعودی با لغو حکم اعدام عاملان قتل فجیع «جمال خاشـقچی»، روزنامه نگار منتقد این کشـور و تعیین حبس، پرونده را مختومه اعلام کرد.

بـه گزارش شـبکه خبـری «الجزیره»، براسـاس حکـم جدید دادگاه که با اعتراض سـازمان ملل نیز روبرو شـد، حکم اعدام ۵ متهـم ردیف اول ایـن پرونده جنجالی به ۲۰ سـال حبس تبدیل شـد و سـه متهم دیگر نیز به ۷ تا ۱۰ سـال زندان محکوم شـدند. اسامی و سمت های این متهمان محرمانه مانده است.

سال ۲۰۱۸، این روزنامه نگار و ستون نویس «واشنگتن پست» کـه از مخالفـان جـدی آل سـعود بـود در سـفارت عربسـتان در اسـتانبول به شـکلی مرموز کشـته و بقایای جسـد او نیز به کلی از بیـن رفت. در حالی که پیگیری ایـن پرونده ماه ها برای حکومت سـعودی و «محمد بن سـلمان» ولیعهد جوان دردسرساز شده بود در ماه مه، پسر «خاشقچی» در اقدامی که سازمان ملل آن را تمسخر قانون تعبیر کرد، قاتلان پدرش را بخشید.

سـازمان ملل که همچنان به فرآیند این پرونده معترض بود پس از انتشـار حکم نهایی دادگاه، عربسـتان را به عدم شفافیت در این پرونده متهم کرد. روپرت کولیویل، سخنگوی سازمان ملل گفت: «روند قضایی این پرونده شفافیت لازم را نداشت. عاملان ایـن جنایت باید بار دیگر محاکمه و بـا محکومیت هایی مطابق جرمشـان مجازات شوند. این تعریف دقیق شفافیت و کارآمدی سیستم قضایی است.»

جناب آقای مهندس مهدی یوسفی
با کمال تأسف و تأثر مصیبت وارده را تسلیت عرض نموده، از درگاه ایزدمنان برای جنابعالی و بازماندگان صبر و شکیبایی مسألت می‌نماییم.
کارکنان و هیأت‌مدیره
مهندسین مشاور پل رود

طراوت گل را جاودانه کنیم
با دادن تودورات و سفارش گل‌های همیشه بهار برای مجالس ترحیم یتیمان را از رنج و پریشانی برهانیم.
موسسه خیریه حضرت فاطمه زهرا
شماره ثبت ۸۳۶۹ تاسیس ۱۳۶۸
دفتر مرکزی میدان نیاوران: ۲۲۸۲۴۳۷۱-۲
سفارش تاج گل ۲-۲۰۱-۲۶۳۰۰ همراه ۰۹۱۲-۳۵۸۲۷۱۲
www.Fatemehzahra.org سامانه پیام کوتاه ۲۰۰۰۴۷۵ حساب سپها ملی ۰۱۰۹۴۳۴۷۸۰۰۸